

Asker Vatan Menfaati Uğruna Ölmek İçin Vardır (1)

Vehbi Kara

Türk Silahlı Kuvvetleri halen 12 ülkede ülkemiz menfaatleri için görev yapmaktadır. Şimdi Meclisten geçen teskere kararı ile Libya'da da vatanımız için gitmektedir. Eğer Doğu Akdeniz'deki mavi vatanı elimizde tutmak istiyor isek Libya'da münhasır ekonomik bölge anlaşması imzaladığımız Ulusal Mutabakat Hükümetine (UMH) yardım etmek zorunda kalmış bulunuyoruz.

Elbette askerimizin ayağına taş değsin istemeyiz. Lakin silahlı kuvvetler gerektiğinde canını vatan için seve seve feda edecek soylu bir meslektir. Ülkemiz için savaşırken hayatını veren askerler şehitlik mertebesine yükselir ki böyle bir vatan evladı insanlığın en yüksek makamlarından birine yükselmiş olacaktır.

Osmanlı devletinin duraklama ve gerileme devrinde yeniçeriler sık sık kazan kaldırır "askeri seferleri istemezük" diyerek isyan ederlerdi. İstanbul'da "keyif ve zevkü safa içinde yaşamak varken nereden çıktı bu sefer" diyerek koca Osmanlıyı perişan etmişlerdir. Cumhuriyet döneminde de darbeci askerler her 8-10 yıl arasında isyan ederek halkın seçtiği yöneticileri alaşağı edip liderlerini Cumhurbaşkanlığı makamına getirmeyi alışkanlık edinmişlerdir. Öyle ki işi garantiye almak için zırhlı birlikleri İstanbul ve Ankara gibi şehir merkezlerine konuşlandırarak tereyağından kıl çeker gibi darbe yapmaktan bir türlü vazgeçmemişlerdir.

Darbeciler en sonunda 15 Temmuz 2016 tarihinde halkımızdan öyle bir tokat yemişlerdir ki bir daha darbe yapmaya ve halkın seçtiği yöneticilere isyan etmeye mecalleri kalmamıştır. Lakin bu uğurda 250 şehit ve binlerce yaralı vererek ağır bir zayıyata neden olmuşlardır.

Şimdi ay yıldızlı bayrağımızı başka bir ay yıldızlı bayrağı olan Libya'da dalgalandıracaklar. UMH birliklerine destek olarak isyancı General Hafter birliklerine dünyayı dar etmek için

birliklerine dünyayı dar etmek için yola çıkmaya hazırlanıyorlar.

CHP'nin başını çektiği muhalefet partileri ise buna karşı çıkıyor. Sanki ordumuz yerine diplomat ve belediye temizlik işçilerimizi göndermemiz gerektiği anlamına gelen sözler sarf ederek asker göndermemizi istemiyorlar. Bu dangalaklara şu hususu hatırlatmak gerekiyor:

"Asker vatan uğruna gerektiğinde ölmek dahi olsa mücadele etmek için vardır" Yıllarca verilen eğitim işte bugün içindir. Orduyu elli yıl beslersin fakat günü gelince o gün ucunda ölüm olsa bile savaşması icap eder.. Buna Meclisimiz karar vermektedir. Hiçbir Müslüman Türk askeri, ucunda gazilik veya şehitlik olan bir görevden asla kaçmaz.

Fakat Ermeni, Rum ve Yahudi dönmeleri böyle görevlerden hoşlanmazlar. Onlar üniformayı giyip balolarda içki içip dans etmeyi isterler. Ordumuzun her an harbe hazır olması gerektiğini bildikleri halde kırk dereden su getirmek gibi ucuz bahanelerle askeri hareketlara karşı çıkarlar. İsyancı Yeniçeri askerlerine yakışan fakat asla Müslüman Türk askerine yakışmayan bu çirkin davranışı yapanlara ne kadar hakaret edilse azdır.

Kahraman silahlı kuvvetlerimize Cenabı Allah'tan muvaffakiyetler diliyor burnu bile kanamadan vatana dönmeleri için dua ediyoruz. Bu vesile ile sık sık sorulan Libya'da ne arıyoruz? Sorusuna cevap vermeye çalışalım...

Öncelikle Libya'daki çatışmaların iç savaş olarak görülmesi ve Hafter karşıtı UMH'nin radikal İslamcı olarak nitelenmesinin doğru olmadığından başlamak gerekiyor. Libya'nın son 10 yıllık tarihine bakar isek doğru cevapları bulabiliriz.

2011 Yılında Kaddafi'nin öldürülmesinden sonra ortaya çıkan karışıklıklar 2015 yılının Aralık ayında BM öncülüğünde yapılan görüşmeler ile durma noktasına gelmişti. Libya'da farklı grup ve aşiretler anlaşmaya varmışlardı. Trablus'taki eski yönetim bu anlaşmaya uygun olarak varlığına son vermiş ve yeni kurulan, uluslararası meşruiyeti bulunan bu hükümete tabi olmuştur. General Hafter güdümünde doğudaki ayrılıkçı yönetim ise, anlaşmayı imzalamış olmasına rağmen uygulamaktan kaçınmıştır.